БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА РАДНОГ НАРОДА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

ГОДИНА V * БРОЈ 46 * 6. МАЈ 1980. * ЦЕНА 5 ДИНАРА

ВАНРЕДНО ИЗДАЊЕ

УМРО ЈОСИП БРОЗ ТИТО

ЦЕНТРАЛНИ КОМИТЕТ СКЈ И ПРЕДСЕДНИШТВО СФРЈ САОПШТИЛИ СУ ДА ЈЕ ДАНА 4. МАЈА 1980. ГОДИНЕ У 15.05 ЧАСОВА У ЉУБЉАНИ ПРЕСТАЛО ДА КУЦА ВЕЛИКО СРЦЕ ПРЕДСЕДНИКА НАШЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ПРЕДСЕДНИКА ПРЕДСЕДНИШТВА СФРЈ, ПРЕДСЕДНИКА САВЕЗА КОМУНИСТА ЈУГОСЛАВИЈЕ, МАРШАЛА ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВРХОВНОГ КОМАНДАНТА ОРУЖАНИХ СНАГА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, ЈОСИПА БРОЗА ТИТА.

★★★

Проглас Централног комитета СКЈ и Председништва СФРЈ на страни 2 и 3

ПРОГЛАС ЦЕНТРАЛНОГ КОМИТЕТА СКЈ И ПРЕДСЕДНИШТВА СФРЈ

ТИТОВО ДЕЛО ЖИВЕЋЕ ТРАЈНО

● СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА, САВЕЗ КОМУНИСТА ЈУГОСЛАВИЈЕ, РАДНИЧКА КЛАСА, РАДНИ ЉУДИ, НАРОДИ И НАРОДНОСТИ НАШЕ ЗЕМЉЕ, ИЗГУБИЛИ СУ СВОГА ВЕЛИКОГ СИНА-ДРУГА ЈОСИПА БРОЗА-ТИТА-ПРЕДСЕДНИКА СФРЈ И ПРЕДСЕДНИКА ПРЕДСЕДНИШТВА СФРЈ, ПРЕДСЕДНИКА СКЈ, МАРШАЛА ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВРХОВНОГ КОМАНДАНТА ОРУЖАНИХ СНАГА СФРЈ, ДРЖАВНИКА, РЕВОЛУЦИОНАРА И ТРОСТРУКОГ НАРОДНОГ ХЕРОЈА

У недељу, у 18 часова на седници два председништва, Председништво ЦК СКЈ, у име Централног комитета Савеза комуниста Југославије, и Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, усвојили су поводом смрти председника Републике и председника Савеза комуниста Југославије Јосипа Броза Тита следећи проглас:

Радничкој класи,
радним људима и грађанима,
народима и народностима
Социјалистичке Федеративне Републике Југославије

УМРО ЈЕ ДРУГ ТИТО

Дана 4. маја 1980. године у 15 часова и 05 минута у Љубљани престало је да куца велико срце председника наше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и председника Председништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, председника Савеза комуниста Југославије, маршала Југославије и врховног команданта оружаних снага Социјалистичке Федеративне Републике Југославије Јосипа Броза Тита.

Тешки бол и дубока туга потресла радничку класу, народе и народности наше земље, сваког нашег човека, радника, војника и ратног друга, сељака, интелектуалца, сваког стваралаца, пионира и омладинца, девојку и мајку.

Читав људски век Тито је борац за интересе и историјске циљеве радничке класе и свих радних људи, за најплеменитије идеале и тежње наших народа и народности. Тито је наш најдражи друг. Седам деценија горео је у револуционарном радничком покрету. Шест деценија јачао је редове југословенских комуниста. Више од четири деценије вршио је на најдостојнији начин најодговорнију дужност у нашој Партији. Био је херојски вођа у великој народноослободилачкој борби и у социјалистичкој револуцији. Три и по деценије стајао је на челу наше социјалистичке државе и увео нашу земљу и нашу борбу за ново људско друштво у светску историју, исказујући се и потврђујући и сам као наша највећа историјска личност.

У најсудбоноснијим раздобљима нашег опстанка и развитка Тито је смело и достојно носио пролетерску заставу наше револуције, устрајно и доследно везан за судбину народа и човека. Борио се целим својим животом и делом, живео жаром и хуманизмом великог револуционарног прегаоца и народног вође.

Тито није био само визионар, критичар и тумач света. Он је сагледавао објективне услове и законитости друштвених кретања, претворио велике идеале и мисли у акцију милионских народних маса, које су, с њим на челу, остварили епохалне прогресивне друштвене преображаје.

Његово револуционарно дело биће за сва времена уписано у историју народа и народности Југославије и у историју слободољубивог човечанства.

У најтежим условима старе Југославије, прогањан и затваран, Тито је био пример непоколебљивог револуционара. Прошао је све тешкоће раста наше Партије. Организовао је партијске редове масовне организације, водио штрајкове, политичке борбе и акције. Борио се против секташтва, фракционаштва и опортунизма. Оспособљавао је комунисте за рад у масама. Посвећивао посебну пажњу омладини и раду комунистичке омладине Југославије. Знао да се нашим радничким покретом не може руководити споља, нити из ма којег међународног центра. Био је уверен да само самостална и јединствена Партија може одговорити својим дужностима према својој радничкој класи и свом народу. Успео је да реорганизује, ојача и мобилише малобројну Партију у доба наступајућег фашизма, указујући да се само Партија која је широко утемељена у масама и заједно са њима може борити за социјалистичке идеале. Следећи Титов пут, комунисти Југославије стицали су поверење народа, налазећи се у првим редовима бораца против реакционарног хегемонистичког режима старе Југославије и против фашизма.

Када је фашистички империјализам постао непосредна опасност, када је наша земља била поробљена, када се радило не само о судбини Југославије, већ и о будућности човечанства, друг Тито се ниједног тренутка није колебао. Под његовим руководством Централни комитет Комунистичке партије Југославије повео је народе и народности наше земље у борбу против надмоћног и до зуба наоружаног непријатеља Наша Партија се, као класна и национална снага, и у тој борби поистовећивала са тежњама и интересима народа, спремна да и у тим најтежим тренуцима до краја дели судбину народа.

Док је цела Европа била поробљена, а фашизам био на врхунцу своје моћи, док су армије Хитлерове Немачке продирале све дубље на исток, народноослободилачка војска на челу са Титом створила је слободну територију усред поробљене Европе. Народноослободилачка војска и партизански одреди Југославије везивали су десетине фашистичких дивизија и својом борбом постали снажан саставни део општег фронта антифашистичких савезничких снага.

У тој борби израсла је наша славна народноослободилачка војска која је у завршним операцијама за ослобођење наше земље бројала осамсто хиљада бораца. Свет се дивио подвигу Титове прекаљене армије, свет се питао како је било могуће да неколико десетина хиљада комуниста и револуционарне омладине покрене тако широке масе народа Југославије у њихову највећу историјску битку.

Наша Партија и друг Тито од самог почетка дали су тој борби карактер народноослободилачке борбе и социјалистичке револуције. Друг Тито је знао да је за такву борбу и победу потребан широк фронт народних маса.

Народноослободилачки одреди на ослобођеној територији и Антифашистичко веће народног ослобођења Југославије поставили су темеље нове Југославије. До коначног формирања демократске народне федеративне заједнице дошло је на Другом заседању Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије у Јајцу. Народи Југославије одлучном борбом у ослободилачком рату узели су своју судбину у сопствене руке. Без њиховог учешћа нису се могли правити више никакви планови о њиховој будућности.

У народноослободилачком рату сваки наш народ и народности борили су се за своје властито национално ослобођење и за нову Југославију, слободну заједницу братских и равноправних народа и народности Садашње и будуће генерације неће заборавити да је братство и јединство наших народа и народности заветно опредељење наше револуције и друга Тита. Он се борио против политике националног угњетавања у бившој Југославији. Супротстављао се покушајима разбијања земље. Увек је био чврсто уверен да наши народи и народности могу очувати свој опстанак и независност, слободно и несметано изграђивати социјалистичке самоуправне односе, само ослањајући се на социјалистичко заједништво, солидарност и узајамност. Друг Тито је истицао да нам је заједнички животни интерес чувати и учвршћивати јединство и изграђивати Социјалистичку Федеративну Републику Југославију као заједницу равноправних народа и народности. Знао је да нас на то упућује судбинска повезаност, међусобна историјска блискост, вековна борба против страних завојевача, осећање да свако мора бити господар у својој кући. Руководио се марксистичким принципима нераскидиве повезаности класног и националног. Непоколебљиво се борио против национализма и шовинизма, нетрпељивости, доминације и хегемоније једне нације над другом. Устајао је против свих појава унитаризма и сепаратизма.

Наше чврсто социјалистичко заједништво остварено кроз борбу и револуцију трајна је гаранција наше будућности. Судбоносно значење братства и јединства Тито је увек наглашавао као највећу револуционарну тековину коју треба чувати као зеницу ока.

Друг Тито је врховни командант и творац армије, створене кроз борбу и уз огромне људске жртве. Повео је народноослободилачки рат немајући ни оружје, ни војних школа, ни позадине, ни фабрика. Постојала је, међутим, јасна линија Савеза комуниста, чврста воља и одлучност, патриотизам широких народних маса да се не прихвати окупација, ропство и комадање наше земље.

Тито је творац стратегије и тактике наших оружаних снага, вођа, инспиратор и непосредни руководилац свих њихових битака и победа. Сједињујући слободарске тежње и револуционарна стремљења народних маса, Тито је у народноослободилачком рату створио концепције и доктрину општенародног револуционарног одбрамбеног рата у којој је сваки грађанин војник и сваки војник грађанин.

Под Титовим непосредним руководством наше оружане снаге, у послератном периоду, постале су део социјалистичког самоуправљања и поуздан ослонац заштите слободе и интегритета Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Тито је ударио темеље и правце развоја општенародне одбране и војне науке, у чијој је основи његова мисао „Туђе нећемо, своје не дамо".

Из таквог револуционарног искуства остварена је Марксова замисао о наоружаном народу према којој су борбена спремност оружаних снага и хомогеност њихових редова гаранција наше слободе и независности, очување братства и јединства, равноправности наших народа и народности и несметаног развоја нашег социјалистичког самоуправљања.

Друг Тито је трагао за дубљом и свестранијом суштином и истином о социјалистичком друштву. Веровао је у стваралачку снагу радничке класе и радних људи. Био је уверен да социјализам треба да буде у интересу радног човека, да буде његово дело, да у држави радничке класе одлучујућу улогу треба да има сама класа, а не неко у њено име. Целокупна наша борба ослањала се на широке радне слојеве и из њих црпела своју снагу, из које је поникао народни фронт као дело најширег окупљања свих којима су на срцу тековине наше несврстане, самоуправне социјалистичке заједнице братских народа и народности. Из такве замисли и искуства у народноослободилачком рату, стваралачком применом марксизма, родило се социјалистичко самоуправљање. Друг Тито се стално залагао за самоуправно организовање, радни људи управљају средствима и условима рада, токовима друштвене репродукције и, преко делегатског система, друштвом у целини. Памтимо речи друга Тита да „фабрике радницима — земља сељацима" није нека апстрактна пропагандистичка парола, већ читав програм социјалистичких односа.

Са другом Титом смо стекли самоуправљачко искуство од три деценије. Наша пракса је показала да је социјалистичко самоуправљање подстакло процесе у-

ПРОГЛАС ЦЕНТРАЛНОГ КОМИТЕТА СКЈ И ПРЕДСЕДНИШТВА СФРЈ

ОДЛУЧНО ТИТОВИМ ПУТЕМ

Социјалистичка Република Србија · АП Војводина · ИСТОРИСКИ АРХИВ Бела Црква

кидања свих облика класне владавине, ослобађање рада и пуну афирмацију људске личности. Оно је подстакло стваралаштво и иницијативу народа и омогућило брз друштвено-економски и културни развој наше заједнице, убрзало ширење социјалистичке демократије и превазилажење биро кратско, етатистичких односа у свим областима друштвеног живота. Социјалистичко самоуправљање постало је незаменљива тековина наше радничке класе, наших народа и народности, основа даље изградње социјалистичког друштва. Руководимо се Титовим речима да наша револуција мора остати непоколебљива у основним опредељењима хумана у настојањима да стално проширује просторе људске слободе и непроменљива према онима који би желели да угрозе њене тековине и скрену њене токове.

Социјалистичко самоуправљање истовремено тражи и велику одговорност, солидарност, дубоки смисао заједништва, неговање и развијање колективног рада и одговорности. То је једна од последњих порука коју је оставио друг Тито.

Спољна политика Титове Југославије саставни је део најнапреднијих политичких опредељења савременог света. Друг Тито никад није узмицао пред притисцима и било којим међународним насиљем, заснованим на праву јачег. Југославија је увек била одлучна у борби против империјализма, националног угњетавања, доминације и хегемоније сваке врсте.

Тито се снажно одупро подели света на блокове. Тито је један од оснивача политике и покрета несврстаности. Мирољубиви свет је прихватио политику несврстаности као једину алтернативу блоковској подељености и надметању око свера интереса и утицаја. Друг Тито је увек имао у виду да се путем несврстаности у условима мира, постиже најпоузданија основа за успешну борбу народа и земаља за националну независност, самосталност и општедруштвени напредак у свету.

Друг Тито је дао изузетан допринос међународној афирмацији социјалистичке Југославије. Он је био неуморни градитељ равноправних политичких и економских односа међу народима и државама. Захваљујући његовом залагању, Југославија има пријатељске односе и развијену сарадњу са народима и земљама на свим континентима. Истакнути државници почаствовали су Тита именом „грађанин света". Шефови држава и влада несврстаних земаља, на шестом самиту у Хавани, посебном резолуцијом једногласно су одали велику захвалност другу Титу за његов двадесетогодишњи неуморни рад на афирмацији и развоју политике и покрета несврстаности. И мирољубива међународна јавност је непрекидно изражавала признање другу Титу за његову одлучност и доследност на развијању несврстаности и очувању њених изворних принципа. Тито је постао симбол нашег доба, доба националног и људског ослобођења, када на светску сцену све више ступају новоослобођене и независне земље и народи.

Тито је био постојан и сигуран пријатељ свим народима и ослободилачким покретима који су се борили за своје национално ослобођење. Инспирисани од Тита увек смо доследно пружали и пружамо помоћ и подршку народима ослободилачким и другим прогресивним покретима свуда у свету.

Југославија ће и даље одлучно следити овај Титов пут.

Друг Тито је био одлучан бранилац права сваког народа и револуционарног покрета на сопствени, оригиналан, независан пут у изградњи социјализма. Он се одлучно борио да се политичка линија сваке партије изграђује у складу са сопственим националним условима. Истовремено је истицао да се интернационалистичка солидарност може заснивати само на основама пуне равноправности, независности и самосталне одговорности сваке партије својој радничкој класи и своме народу.

Тито је непоколебљиво тражио да се односи између комунистичких и радничких партија и покрета заснивају на равноправности ,немешању, самосталности, одговорности сваке партије пред својим народом и пред својом радничком класом.

Социјализам се може развијати као светски процес само ако се ослободе све снаге прогреса и прихвате различити путеви борбе за социјализам као објективне законитости. То је био Титов допринос међународним односима и јачању радничког и прогресивног покрета у целини.

Народи и народности Југославије,

радници радни људи и грађани,

припадници оружаних снага, омладино,

у свему што је Југославија данас, са чим се поносимо, што развијамо и што смо одлучни свим силама бранити — налази се Титово дело: социјалистичка федеративна заједница равноправних народа и народности, братство и јединство, социјалистичко самоуправљање, несврстаност, наша независност, напредак и изградња наше земље, чврстина наше армије, општенародна одбрана и друштвена самозаштита. У свему се налази револуционарни и стваралачки геније Титов.

Био је храбар, постојан, праведан и човечан. Сви смо поносни на Титов историјски лик. Тито није само херој ослободилачког рата и неимар социјалистичке изградње, он је много више — симбол — инспирација, пример који подстиче и храбри. Тито је непресушни извор револуционарних надахнућа.

Комунисти Југославије, обавезни смо према Титу, нашем и његовом делу, према народима и народностима, радничкој класи, радним људима и грађанима Југославије, према прогресивним људима и пријатељима широм света, према историји.

Само јединством, појачаним колективним радом, одговорношћу и пуном мобилношћу Савеза комуниста, можемо испунити голему празнину која је смрћу друга Тита остала у нашим редовима!

Грађани Југославије,

Јосип Броз Тито, раднички борац ,војник револуције, син народа, грађанин света, у својој пуној револуционарној и људској мери носио је у срцу радничку класу, народ и човека.

У нашој домовини, у овом тренутку свечане тишине, куцају срца која је волео и која га воле, трепере његовим заносом и његовом општељудском племенитошћу.

Част је припадати револуцији и времену у коме је деловао друг Тито, припадати заједници коју смо с њим стварали на бојном пољу и градили у миру. Част је припадати земљи коју је он тако сјајно представљао. Част је и понос имати у својој историји Тита.

Било је часно борити се и живети с Титом.

Данашње и будуће генерације, дубоко захвалне другу Титу, наставиће његово неумрло дело.

Централни комитет Савеза комуниста Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије

САОПШТЕЊЕ КОНЗИЛИЈУМА ЛЕКАРА О ТОКУ БОЛЕСТИ ПРЕДСЕДНИКА ТИТА

Љубљана, 4. (Танјуг). — Данас, 4. маја 1980. године, у раним поподневним часовима дошло је до даљег тешког погоршања општег здравственог стања Председника Републике Јосипа Броза Тита. И поред предузимања свих неопходних медицинских мера, постепено су се гасиле све виталне функције, па је Председник Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председник Савеза комуниста Југославије и Врховни командант оружаних снага СФРЈ, маршал Југославије, Јосип Броз Тито, преминуо у 15,05 часова.

Друг Председник је боловао дуги низ година од шећерне болести. Као последица те болести развили су се теже артеросклеротичне промене на крвним судовима ногу, живчано-мишићна оштећења ногу, са сметњама при ходу и оштећење бубрега.

Први знаци поремећеног протока крви кроз крвне судове леве ноге појавили су се крајем децембра 1979. године.

Пошто су, упркос интензивног конзервативног лечења, стање погоршало, извршена је артериографија леве ноге, која је показала да су зачепљене површна бутна артерија и завршни део потколеничне артерије.

Услед неповољних изгледа за успех реконструктивног оперативног захвата одлучено је да се настави са интензивном конзервативном терапијом. О овоме су консултована два позната стручњака из иностранства.

И поред интензивног лечења појавили су се знаци претеће гангрене.

У овој ситуацији, када је ампутација ноге постала неизбежна, одлучено је, у пуној сагласности са другом Председником, да се покуша спасавање угрожене ноге оперативним захватом.

Средином јануара 1980. године је извршена планирана операција која је дала добар непосредни резултат. Међутим, убрзо потом дошло је до општих компликација у циркулацији које су до те мере пореметиле ефекат операције, да је седам дана касније, уз пристанак друга Председника, морала да буде извршена ампутација леве ноге.

Друг Председник је обе операције поднео врло добро. Непосредно после друге операције је започета рехабилитација и друг Председник је почео делимично да обавља своје председничке послове.

У даљем току дошло је до потпуног прекида рада бубрега, као последица већ раније споменутог оштећења бубрега и настале инфекције.

Пошто се бубрежна функција, упркос предузетих мера, није успоставила, приступило се примени вештачког бубрега (хемодијализи), која се морала примењивати свакодневно.

У даљем току болести појављивале су се бројне компликације које су све више отежавале стање здравља друга Председника: сепса, више пута поновљене упале плућа, поремећај згрушавања крви са повременим тешким крварењима, пре свега у желуцу, цревима и плућима, најзад, тешко оштећење јетре праћено јаком жутицом и коматозно стање.

Више пута понављане тешке инфекције и дуготрајна висока температура уз инсуфицијенцију бубрега, оштећење јетре, слабости срца и крвотока, поред свих терапијских мера довеле су до прогресивног исцрпљења опште снаге Председника тако да је дошло до постепеног гашења виталних функција и фаталног исхода.

У лечењу су читаво време учествовали лични лекари друга Председника.

Био је такође ангажован или повремено консултован већи број стручњака разних специјалности.

Конзилијум лекара: Проф. др Богдан Брецељ, др Миољуб Кичић, др Миро Кошак, др Предраг Лалевић, др Станислав Махкота, др Ђорђе Поповић и др Јован Ристић.

Лични лекари: др Звонимир, Дитрих, др Радосав Ђорђевић, др Светислав Челикић, др Дамир Храниловић, др Младен Радмиловић и др Миломир Станковић.

КОМЕМОРАТИВНЕ СЕДНИЦЕ

★ ОПШТИНСКА КОМЕМОРАТИВНА СЕДНИЦА ОДРЖАЋЕ СЕ 7. МАЈА А КОМЕМОРАТИВНЕ СЕДНИЦЕ У РАДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА, РАДНИМ И МЕСНИМ ЗАЈЕДНИЦАМА ОДРЖАЋЕ СЕ 7. И 8. МАЈА ДО 12 ЧАСОВА

Поводом смрти председника Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и председника Савеза комуниста Југославије, друга Јосипа Броза Тита, 7. маја одржаће се Општинска комеморативна седница. Седници ће присуствовати извршни органи друштвено-политичких организација, Скупштине општине и Извршног већа, носиоци Споменице, истакнути револуционари, представници Гарнизона ЈНА и Општинског штаба ТО, председници друштвено-политичких организација, представници организација удруженог рада и других самоуправних организација и други носиоци друштвених и јавних функција.

Комеморативна седница ће се одржати у великој сали Културно-просветног центра са почетком у 19 часова.

Комеморативне седнице одржаће се и у радним организацијама, радним и месним заједницама 7. и 8. маја до 12 часова.

ОКТОБАР 1944.

У СВИМ МЕСНИМ ЗАЈЕДНИЦАМА У ОПШТИНИ

КЊИГА ЖАЛОСТИ

Поводом смрти председника Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и председника Савеза комуниста Југославије, друга Јосипа Броза Тита, у свим месним заједницама у Општини Бела Црква биће отворена књига жалости. Књига жалости биће створена у данима жалости од 4. до 10. маја текуће године.

У Белој Цркви књига жалости биће отворена у просторији Центра за марксистичко образовање (бивша зграда Комерцијалне банке) од 6 до 22 часа.

Остале месне заједнице у Општини, свака посебно, обавестиће јавност о месту и времену где се мештани могу уписивати у књигу жалости.

СТРАШНО ЈЕ ШТО ГА НЕМА

Преко 26 хиљада становника општине Бела Црква, са тугом и болом је примило вест о смрти нашег вољеног друга Тита. Град, који је до тада био пун раздраганих девојака и младића, војника, радника и пензионера, одједном је занемео. Са сузама у очима сви су журили својим домовима, организацијама и месним заједницама, да са својим најближима поделе тугу и бол. За само пар минута Бела Црква је била обавијена тугом. На јавним установама одмах су истакнуте заставе на пола копља, а у излозима Титове слике оивичене црним флором.

Са очима пуним суза, становници Гребенца изашли су из својих домова. Окупили се испред просторија месне канцеларије, да заједно поделе тугу за човеком који је волео све наше народе и народности, који је цео свој живот посветио добробити наше радничке класе и наше заједнице, братству и јединству, свему ономе што данас имамо, рекао нам је Николаје Вакарију, председник Месне конференције ССРН Гребенац. Тако је било и у осталим насељеним местима ове вишенационалне комуне.

Не могу да се помирим са истином да је умро друг Тито. Он ће вечито да живи са нама и следићемо доследно његов пут, каже Мирослав Настић, радник штампарије.

Отишао је велики човек, први грађанин света, и највећи син наше социјалистичке и самоуправне заједнице. Али Тито ће живети са нама и у нама рекао нам је Милорад Политовски, првоборац и пензионер.

Бела Црква оплакује свог највећег борца, хуманисту, човека и пријатеља свих наших народа и народности. Али ту су и једнодушне поруке Белоцрквана. Тито — то смо сви ми, Тито је жив и живеће данас, сутра и увек. Следићемо његов пут, пут социјализма и самоуправљања, чуваћемо братство и јединство и стварећемо визију друштва за које се борио, друштва у коме ће сваки грађанин и радни човек да оствари своју пуну срећу.

ТИТО У БЕЛОЈ ЦРКВИ

Југословенско ратиште у јесен 1944. године слило се у општи и непрекидни савезнички фронт који је обухватио Хитлерову Немачку са свих страна.

На плећа председника Националног комитета ослобођења Југославије, Јосипа Броза Тита, надвило се море проблема: партијско руководство, војно руководство, и највише руководство нове државе. Требало је истовремено решавати и будућа питања хода револуције, програмирати ратне операције и координирати са савезницима, уједињавати народну власт у земљи и водити битку за право нове Југославије у међународним односима.

У овако сложеној ситуацији у историји познати су потези великог стратега и политичара Јосипа Броза. После сусрета са Черчилом, у Напуљу следи пут: Вис—Москва—Крајова—Банат и коначно Београд.

Тито је стигао у Москву 19. септембра, где је постигао договор о проласку Црвене армије преко дела Југословенске територије за Мађарску, као и о координацији операције НОВЈ и Црвене армије у источним крајевима Србије.

На путу из Москве у земљу Тито је остао у Крајови дуже од једне недеље, где је на темељу начелног договора са Стаљином утаначио план заједничких операција с јединицама Црвене армије, а осим тога изашао у сусрет молби бугарске владе да им се пружи прилика за рехабилитацију Бугарске учествовањем њихових јединица у борби против сада заједничког непријатеља Немаца. Тито је Крајову напустио вероватно око 12. октобра 1944. године. У ужој пратњи Јосипа Броза Тита налазили су се Иван Милутиновић, Митар Бакић, др Павле Савић и његова супруга Бранка, Влатко Велебит и Олга Нинчић Хумо.

Житељи Крушчице први су Јосипу Брозу и његовој пратњи пожелели добродошлицу по доласку у земљу.

„Прва станица на путу према Београду била је Бела Црква, где је Маршала Југославије и председника Националног комитета ослобођења Југославије дочекао председник избегличке краљевске владе др Иван Шубашић. У Белој Цркви Тито је остао два дана. Одатле је 14. октобра упутио неколико важних депеша. Најпре Пеки Дапчевићу: за коначни удар на Београд. Затим: команданту Главног штаба Војводине Кости Нађу да га „кад већ није било прилике да се виде наИсу“ — посети у Банату. Такође је позвао и политичког секретара ПК КПЈ за Војводину Јована Веселинова — Жарка да дође са Нађом како би утаначили „прецизан план војвођанских јединица у завршним операцијама“.

Из Беле Цркве Тито је отпутовао у Вршац где се задржао десетак дана и одатле командовао операцијама за коначно ослобођење Београда.

(Изводи из књиге
Тито—Партија II део)
„Белоцркванске новине“
септембра 1979. године

КАКО ЈЕ ПРИМЉЕНА ВЕСТ О СМРТИ ДРУГА ТИТА

Гледам телевизијски програм и одједном прекид програма. Шта то може да буде? У суседној соби чујем како се нешто разбило. У собу улази мама и сва пребледела уздрхталим гласом рече: „Умро је друг Тито“ Ове речи звучиле су ми нестварно, некако неземаљски. Одједном сам осетио у себи језу која ме прожимала. Моје тело је почело да дрхти. На очи су почеле да ми навиру сузе. У себи сам осећао бол, да бол који је био вома велики. Осећао сам се као да је умро неко из моје породице, неко ко ми је најмилији. Тито и јесте наше најмилије.

Престало је да куца велико срце нашег председника, али он, Јосип Броз Тито, није нестао и неће никада ни нестати. Осећамо као да је још жив, као да је још међу нама онако горд и поносан као што га одувек знамо. Да, он је умро, али он још увек живи и још увек ће представљати симбол мира и симбол слободе и свуда ће се помињати његово име.

Пешић Горан, ученик

НАРОДНИ ОДБОР ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА НА СВЕЧАНОЈ СЕДНИЦИ ОБА ВЕЋА, ОДРЖАНОЈ 12. МАЈА 1962. ГОДИНЕ ДОНЕО ЈЕ

О Д Л У К У

О ИЗБОРУ ЈОСИПА БРОЗА ТИТА, ПРЕДСЕДНИКА ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ЗА ПОЧАСНОГ ГРАЂАНИНА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

У част седамдесетогодишњице рођења друга Тита, и у знак признања за све оно што је нашој земљи дао, да би на овај начин пружили доказ огромне љубави и оданости поносних, јединствених и збратимљених народа нашег краја, избором за ПОЧАСНОГ ГРАЂАНИНА наше општине пружамо доказ љубави, поверења и захвалности за руководећу улогу у послератној привредној изградњи земље, стварању нових друштвених односа у њој и развитку нашег система локалне самоуправе, а посебно што је непосредно по ослобођењу села Крушчица 1. октобра 1944. године прелазио преко наше територије руководећи даљим операцијама за коначно ослобођење наше земље.

НАРОДНИ ОДБОР ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА
БРОЈ 01-3672/1-1962
ДАНА 12. маја 1962. године
БЕЛА ЦРКВА
СРЕЗ ПАНЧЕВО

ПРЕДСЕДНИК
НАРОДНОГ ОДБОРА ОПШТИНЕ
Станко Златар

Социјалистичка Република Србија - АП Војводина ИСТОРИЈСКИ АРХИВ Бела Црква

НА ВАНРЕДНОЈ СЕДНИЦИ САВЕЗНО ИЗВРШНО ВЕЋЕ ОДЛУЧИЛО

Седмодневна општа народна жалост од 4. до 10. маја

Непосредно после седнице Председништва СФР Југославије и Председништва ЦК СКЈ, Савезно извршно веће одржало је ванредну седницу и донело одлуку о општенародној жалости.

Изражавајући осећање туге и бола свих народа и народности, радничке класе, радних људи и грађана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије поводом смрти друга Јосипа Броза Тита, вође и хероја наше народноослободилачке борбе, социјалистичке револуције и социјалистичке изградње, стратега свих наших победа и у рату и у миру, великана борбе за остварење историјских циљева радничке класе, за слободу и независност наше земље, за равноправност и нераскидиво братство-јединство наших народа и народности, за социјалистичко самоуправљање, за човекову срећу и добро, за хумане односе међу људима, неимара политике и покрета несврстаности и непоколебљивог борца за мир у свету — Савезно извршно веће доноси:

Одлуку:

о седмодневној општенародној жалости

1. Поводом смрти Председника Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председника Савеза комуниста Југославије и Врховног команданта оружаних снага Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, маршала Југославије, друга Јосипа Броза Тита, проглашава се седмодневна општенародна жалост у дане од 4. маја до 10. маја ове године.

2. За време општенародне жалости на свим државним и јавним зградама истаћи ће се заставе на пола копља.

3. У дане општенародне жалости отказују се све јавне манифестације, културне, забавне, спортске и друге приредбе у земљи.

Београд, 4. маја 1980. године.

Излагање председника Тита на конференцији несврстаних у Београду

Титов пут - наш пут

Титов пут уклесан је између многих несугласица, неповерења и мрака оних којима до слободе није стало.

Зато је тај пут неизбрисив!

Са њега се најбоље види једино могућа будућност заснована на поверењу, равноправности, поштовању и немешању у ствари других. Са тог пута најбоље се виде и Титова доследност, чврстина и непрекидан напор да разум допре у средиште неразумне трке за туђим, напор да се са ратних попришта пређе за преговарачки сто.

То своје животно опредељење Тито је речима и делом безброј пута потврдио.

Титово име на свим континентима данас значи: слобода, равноправност, напредак, пријатељство, несврстаност, мир.

Епохално револуционарно дело друга Тита започето пре више од четири деценије, темељ је свега до сада учињеног код нас, а све више постаје начин размишљања и понашања напредних снага у свету. Резултати његовог доследног и стрпљивог рада, његове вере у будућност и победу разума, све су присутнији у односима држава и народа.

Он је положио камен-темељац покрету несврставања — јединој алтернативи у борби разума против силе, покрету који је већ обухватио три четвртине човечанства.

Југославија, захваљујући Титу, изграђује онакву будућност какву је одувек желела. Тито нас је окупио у братску заједницу равноправних још у рату. У миру, већ тридесет пет година чврсто корачамо путем самоуправљања ка слободи рада. Тито је високо понео име наше земље и наше револуције. Стекао нам је милионе нових пријатеља широм света.

Како јуче, тако данас и сутра, његове речи и дела биће увек путокази још чвршћем братству и јединству, чувању и развијању тековина ослободилачког рата и револуције, новим радним победама.

Тито нас је учинио поносним, земљу нашу великом, слободу нашу — неуништивом. То нас обавезује да својим чврстином и радом оправдамо велико поверење које је у нас имао. Јер, само делом можемо изразити захвалност и поштовање Титу, другу, човеку, револуционару, неуморном борцу који нам је показао како треба и ваља радити, како се доследно борити, како не посустати и стићи до високих циљева које је себи поставио.

ОДЛОМАК ИЗ ИЗЛАГАЊА ПРЕДСЕДНИКА ЈОСИПА БРОЗА ТИТА НА ШЕСТОЈ КОНФЕРЕНЦИЈИ ШЕФОВА ДРЖАВА ИЛИ ВЛАДА НЕСВРСТАНИХ ЗЕМАЉА

ПУТЕВИМА МИРА

...Наш покрет је окренут кључним проблемима данашњег свијета — питањима мира, сигурности, развоја и општег напретка. Он изражава суштинске интересе цијелог човечанства, а не само једног његовог дијела. Утолико је већа његова хисторијска одговорност. Та одговорност је на свима нама. Ми не смијемо никада изгубити из вида оно што нам је заједничко и што нас удружује. Морамо се супротстављати свему што нас раздваја и што погодује продирању туђих интереса у наше редове.

Наш трајни интерес и наш стратегијски циљ у овом тренутку јесте да даље афирмишемо принципе политике несврстаности и да на основу њих јачамо солидарност, јединство и акциону способност покрета несврстаности. То су поуздани путокази нашег кретања у будућност. Само тако можемо успјешно допринсити изградњи свијета каквоме тежимо.

Тиме сам се и ја лично руководио одлучујући се на овај далеки и за мене напоран пут. Руководио сам се и одговорношћу коју имам као један од оснивача покрета и чврстим увјерењем да нема те жртве коју не треба поднијети кад се ради о тако високим циљевима и племенитим идеалима за које се бори наш покрет, а којима теже сви народи свијета...

Хавана, 1979

ХАВАНА СЕПТЕМБРА 1979. ГОДИНЕ

Шеста конференција шефова држава или влада несврстаних земаља у Хавани једногласно је — на свечаној завршној седници 9. септембра 1979. године — уз бурне аплаузе прихватила резолуцију о признању председнику Титу. Текст резолуције прочитао је председник Гвинеје Секу Туре.

Предлог резолуције заједнички су поднеле делегације Алжира, Бангладеша, Кипра, Индије, Индонезије, Малија, Панаме, Перуа, Палестинске ослободилачке организације Шри Ланке, Замбије, Сингапура, Сирије, Танзаније, Заира, Гвинеје — Бисао, Либерије, Обале Слонове Кости и Бенина.

★

Резолуција о признању његовој екселенцији Председнику Јосипу Брозу Титу

Шеста конференција на врху шефова држава или влада несврстаних земаља одржана у Хавани, Куба, топло поздравља присуство ЊЕГОВЕ ЕКСЕЛЕНЦИЈЕ ЈОСИПА БРОЗА ТИТА, председника Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, једног од очева — оснивача нашег покрета и његовог првог председника.

Конференција изражава своју дубоку захвалност председнику Титу за његов допринос формулисању принципа и циљева несврставања, за његове неуморне напоре у очувању и учвршћењу јединства и солидарности несврстаних земаља и за његов особни допринос успостављању равноправнијег, праведнијег, и мирног поретка у свету.

У знак признања за наведено, Конференција изражава специјално признање председнику Титу.

РЕЧ ПРЕДСЕДНИКА ТИТА

Председник СФРЈ је захвалио следећим речима:

„Дозволите ми да овом високом скупу изразим своју највећу захвалност на признању које ми је овде данас дато. Но, ја сматрам да то признање припада и свим оснивачима покрета од којих већина није више међу живима.

Сматрам да је покрет несврстаности за протеклих 18 година доживио огроман успех. Од 25 земаља представљених на Београдској конференцији 1961. године, данас у покрету има већ преко стотину чланова и посматрача. То је огроман број, а утолико је већа и наша одговорност. Ја мислим да све резолуције и одлуке које смо донијели на овом самиту треба да се остварују, да се са ријечи пређе на дела. Није довољно вербално доносити резолуције, него их треба спроводити у живот.

Овај самит, по мом мишљењу, има огроман, може се рећи хисторијски значај за даљи развитак покрета. Читав свијет је као никад досад пратио овај самит очекујући од нас да сачувамо јединство, да сачувамо изворне принципе политике несврстаности. Међу несврстаним земљама било је слабости. Ја мислим да ће овај самит многе ствари исправити, да ће бити више јединства, више међусобне трпељивости него до сада. Што се мене тиче, ја ћу своје и физичке и умне способности увијек улагати у интересу јединства нашег покрета и досљедног вођења политике несврстаности.

Било је у свијету и доста разних шпекулација о томе да је покрет наводно пред расулом, да ће доћи до цијепања, итд. Но, ја сам увијек вјеровао, читаво вријеме сам вјеровао, као и моји другови, да до тога неће и не смије доћи, да у том правцу треба радити. Ми смо сретни што се на овом самиту успјело сачувати јединство. Донијели смо одлуке од огромне важности за даљи развитак покрета и јачање политике несврстаности.

Драги пријатељи и другови, желим на крају још једанпут да вам најтоплије захвалим на овом високом признању, које ја дијелим са свима онима који су заједно са мном радили на стварању и учвршћењу несврстаности, на јачању јединства и развоју покрета до онога што он данас представља. Хвала“.

ТИТО НЕИМАР ИСТОРИЈСКОГ ПРЕОБРАЖАЈА

★ **ЦЕО СВОЈ ЖИВОТ УТКАО ЈЕ У БОРБУ КОЈОМ РАДНИ ЉУДИ, НАРОДИ И НАРОДНОСТИ НАШЕ ЗЕМЉЕ ГРАДЕ СВОЈ СЛОБОДАН ЖИВОТ**

Наше народе и народности, радне људе и грађане, као и све прогресивне снаге света, увек изнова и увек с разлозима импресионирале су историјске димензије Титове личности. Међу тим разлозима у савременом тренутку свакако су Титова иницијатива о колективном раду и одлучивању, његово прегалаштво у јачању кохезије покрета несврстаних, његова неуморност да праксом потврђује и могућност и неопходност продубљивања сарадње земаља, без обзира на разлике које међу њима постоје...

У задњој иницијативи о потреби колективног рада и одлучивања могу се лако уочити особине Титовог револуционарног метода и суштински садржај његовог ангажовања који га чине ИЗУЗЕТНОМ ЛИЧНОШЋУ ЕПОХЕ.

Ова иницијатива је опредељена темељним и трајним цртама револуционарног преображаја у нашој земљи. Спознавајући то и препознавајући у њој свој актуелни и дуторочни интерес, радни људи Југославије су ту иницијативу прихватили као своје оружје у сламању баријера које самоуправљање мора да савлада на путу израстања у целовит друштвени однос.

Посматрано у историјској перспективи, ова Титова иницијатива има свој развојни пут, логику свог настанка и своју социјалну генезу. Њена класна изворишта није тешко наћи у садржајима Титових ставова и борби од ране његове младости, од дана његовог ступања у раднички покрет. У текстовима које објављује 1925. године Јосип Броз позива раднике у смелу борбу за њихове слободе, за њихова људска уважења. То је исти онај класни мотив који опредељује и иницијативу председника СКЈ о колективном раду и руковођењу. Наравно, околности су другачије, али суштинско Титово опредељење — борба за освајање нових слобода радничке класе као битне претпоставке свеколиких збиљских слобода друштва — то је истоветно. Та истоветност садржаја борби и ангажовања друга Тита — то и јесте континуитет деловања наше Партије од када је Тито на њеном челу.

не стање и савршенство. Она јесте и остаје револуција ако стално крчи путеве новим садржајима и новим још више демократским, облицима слободног испољавања рада реализовања радника, човека као самоуправног стваралачког бића.

Он поима стварност у најизворнијем Марксовом смислу, у смислу чувене једанаесте тезе о Фоербаху: стварност није зато ту да би се објаснила, задатак је да се она промени. А како оно што се мења ваља суштински спознати, природно је да се револуционарна теорија сажима с револуционарном праксом. Тито то ненадмашно чини деценијама. Његово је дело кохерентан, плодоносан, даље револуционарно инспиративан спој теорије и праксе, спознавање и мењање света с позиција интереса радничке класе као оне вертикале која је опредељујуће мерило стварног стања у сваком друштву и обима слободе у њему. Тито је велики протагонист и неимар промена. Тај начелан став уграђивао је у свако становиште које је заузимао, у сваку одлуку коју је доносио, у сваку иницијативу коју је покретао. На тој линији је Председник наше Републике и у својој поруци поводом новогодишњих празника нагласио да су стабилизација и наша стабилност у исто време динамизам развоја социјалистичког самоуправљања. За њега је дијалектика наше стабилизације и стабилност управо у променама које јачају битан темељ и полугу те стабилности — социјалистичко самоуправљање.

Из таквог Титовог односа према стварности произилазио је и његов однос према новим друштвеним појавама и процесима, према савремености, према младости и младима. Он је неуморно и увек с новим аргументима, које живот и развој доносе, упућивао на битну потребу ширења стваралачког испољавања младих људи у нашем друштву као једну од природних особина самоуправног процеса.

Може се видети да за Јосипа Броза револуција није генерацијски чин, јер би се то противило њеној социјалној суштини. Револуција је уствари чин спајања

Са конференције несврстаних земаља у Алжиру

Из његове иницијативе следе, не само изузетно значајне, практичне, друштвено-економске и друштвено-политичке консеквенце, већ она садржи и битне карактеристике Титовог одношења према свету, схватања револуције и револуционарних одговорности.

Револуција је за Тита била процес, деловање, стваралаштво, а генерација, њихове кохезије на хисторијском послу мењања света из привида или недовршености људске егзистенције у збиљску и целовиту људску егзистенцију.

КПЈ је од свог оснивања улагала напоре да изради и учврсти такав револуционарни однос према стварности, а то јој је коначно успело тек онда када је на њено чело дошао друг Тито. Од тада она је с Титом на челу предводник на делу великог историјског преображаја у Југославији. А Титов концепт света, по којем је свет људски у мери у којој се стално мења у складу с интересима радничке класе и радних људи, постао нам је толико близак и разумљив, толико наш, да је преображен у истинско оружје у борби којом радници, радни људи, народи и народности наше земље, граде свој слободан живот.

ИЗВОД ИЗ ГОВОРА ДРУГА ТИТА НА XI КОНГРЕСУ СКЈ

НАША СНАГА

Социјалистичка, самоуправна и несврстана Југославија има чврсте и трајне темеље, поуздане ослонце своје будућности.

Снага Југославије је у херојству и чврстини њених народа и народности, који су се калили кроз хисторију и издржали пробу у највећим искушењима великог ослободилачког рата.

Снага је у њиховом јединству и свијести да је то јединство у данашњем свијету — у коме још сила није устукнула пред разумом — услов не само просперитета него и голог опстанка.

Снага је у идејама које нас надахњују и циљевима за које се боримо.

Снага је у радничкој класи и њеној одлучујућој улози у друштву, у нашим радним људима који, иако још нису лишени многих тешкоћа и одрицања, свакога дана имају све више и живе све боље.

Снага је у нашој младој генерацији која је пригрлила тековине револуције као своје и која зна да иза себе има дужи период рада и живота у слободи и миру, него иједна претходна генерација на овом тлу.

Снага је у социјалистичком самоуправном систему који нашем човјеку обезбјеђује да слободно и суверено одлучује о свом раду и његовим резултатима, који га штити од сваког облика израбљивања и сваког вида насиља, од свега што спутава свестрани развој слободне људске личности.

Снага је у широком фронту организованих социјалистичких снага, са Савезом комуниста на челу, авангарди не само по идејном опредјељењу и богатом револуционарном искуству, већ и по способности да освјетљава путеве и перспективе даљег развитка.

Снага је у општенародној одбрани чију ударну моћ чини Југословенска народна армија у којој се на јединствен начин прожимају идејно-морална чврстина, борбена оспособљеност и савремена опремљеност.

Снага је и у нашој независности и несврстаној политици, у томе да и са највећима разговарамо као раван са равним, да на равноправној основи сарађујемо са готово свим земљама свијета.

Зато ми са ведрином и оптимизмом гледамо на сутрашњицу. Увјерен сам да ћемо, после овог Конгреса, са још јаснијим погледом у будућност и још бржим кораком кренути у нове акције за социјализам и људску срећу.

МЕЂАШИ НА ЖИВОТНОЈ СТАЗИ ЈОСИПА БРОЗА ТИТА

Социјалистичка Република Србија - АП Војводина ИСТОРИЈСКИ АРХИВ Бела Црква

1917. НА ВРЕЛУ РЕВОЛУЦИЈЕ

У вихору првог светског рата, који га је носио ратиштима напаћене Европе, Јосип Броз се новембра 1917. задесио у Омску. Пошто се претходно, у заробљеништву, повезао са револуционарним радничким покретом и прихватио политику Бољшевичке партије, ступање у интернационални одбор Црвене армије био је само нормалан наставак животног и политичког опредељења младог металца из Кумровца.

1928. ПОЧЕТАК БИТКЕ ЗА ПАРТИЈУ

Познатом критиком фракционаштва, секташтва и котеријаштва изговореном на Осмој партијској конференцији за Загреб, фебруара 1928. године, Јосип Броз указује на основне недостатке и грешке у раду Партије. Тада је изабран за секретара Месног комитета.

1937. НА ЧЕЛУ ПАРТИЈЕ

„У четрдесетпетој години свога живота, после двадесет седам година рада у револуционарном радничком покрету, Јосип Броз Тито почео је да ради на најодговорнијем задатку у свом животу" (Дедијер). На том задатку чекало га је доста посла. Требало је консолидовати редове Партије, вратити поверење у њено руководство, у чему је Тито и успео.

1941. УСТАНАК

У данима капитулације и општег расула версајске Југославије, командања од стране агресора и домаћих издајника, једина политичка снага која је била кадра да организује и пружи отпор фашистичком налету била је КПЈ. Под Титовим руководством одржан је низ састанака Политбироа ЦК КПЈ на којима је одлучено да се позове народ на оружани устанак, дата је перспектива оружане борбе, формиран Војни комитет, а затим и Главни штаб са Титом на челу.

1945. ОДБРАНА ТЕКОВИНА РЕВОЛУЦИЈЕ

„Говорило се да је овај рат праведан рат, и ми смо га таквим и сматрали. Али ми тражимо и праведан завршетак, ми тражимо да свако буде господар на своме", говорио је Тито судбоносне 1945, у време када је тековине револуције и слободе, тешко и крваво стечене у четворогодишњем рату требало и одбранити од калкулација и погађања великих сила, од бројних спољних и унутрашњих непријатеља.

1948. ОСТАЛИ СМО САМИ

Неистинитим оптужбама у Резолуцији Информбироа и клеветничком кампањом у иностранству против наше Партије и наше земље у целини, Партија је стављена пред тешка искушења, најтежа у својој историји. Време и догађаји који су уследили још једном су потврдили испразан пут којим је Тито водио земљу у тим судбоносним данима наше револуције.

1950. ФАБРИКЕ РАДНИЦИМА

Закон о предаји фабрика на управљање радницима, што га је усвојила Народна скупштина 27. јуна 1950, изразио је суштину револуционарног програма Комунистичке партије о изградњи социјализма у Југославији. То је била смела одлука и опредељење за нови, неутрвени пут, нови концепт изградње социјалистичких друштвених односа.

1958. НОВИ ПРОГРАМ ПАРТИЈЕ

Те године, на Седмом конгресу СКЈ, усвојен је нови програм СКЈ, који ни до данас ништа није изгубио од своје актуелности и ангажованости. Јер, по свом научно-аналитичком прилазу данашњем свету, по својој револуционарној усмерености, по марксистичкој, стваралачкој анализи улоге СКЈ, по свом општем друштвеном и политичком опредељењу, то је документ који ће још дуго бити водич југословенским комунистима на њиховом путу ка бољој сутрашњици.

1961. НЕСВРСТАВАЊЕ

У Београду су ударени темељи несврставања које ће постати основа југословенске спољне политике. Политика несврстаности бори се за нове односе међу земљама, уз пуно поштовање самосталности, независности и равноправности сваке земље.

1974. УСТАВ СФРЈ

Природан наставак процеса друштвених промена започетих Уставом из 1963. године, Устав донет једанаест година касније означава нову етапу борбе за социјализам, са циљем да се у потпуности обезбеди одлучујућа улога радничке класе и удруженог рада у свим областима друштвеног, политичког и економског живота земље.

1978. КОНГРЕС АКЦИЈЕ

„Дубоко сам увјерен да ће XI конгрес имати огроман значај за даљи развитак наше социјалистичке самоуправне заједнице. И то, прије свега, због тога што се на њему још једном у огромној мери потврдило наше јединство у гледањима на кључна питања даљег развитка наше земље и Савеза комуниста Југославије. Према томе, потврдило се и јединство наших народа који у Савез комуниста имају дубоко поверење.

Кренимо напријед; претворимо наше речи у дјела". (Извод из говора друга Тита на XI конгресу).

1979. НАЈШИРИ СКУП НЕСВРСТАНИХ

О конференцији на врху у Хавани не може се ни говорити а да се посебно не истакне активност председника Тита. Тито у Хавани — то није само значило присутност једног од оснивача и инспиратора несврстаности, него је симболисало аутентичне историјске визије и трајну политичку усмереност покрета несврстаности.

ПУТОКАЗ ЗА БУДУЋНОСТ

Поред увођења Председништва СФРЈ и СКЈ 1971. године, Титова иницијатива о колективном руковођењу представља корак ближе ка будућности, корак више у подруштвљавању одлучивања. Широка примена ове иницијативе говори да смо збратимљени и јединствени наставили, и да ћемо непоколебљиво продужити добро трасираним Титовим — нашим путем.

РЕЧ КОЈА ЗНАЧИ СВЕ

Тешко је извојевати праву реч, реч масивну, а белу и крилату у исти мах, реч муњевиту и широку као револуција, као време, а питому при том као слобода, љубав, поверење и снови.

Има нешто од људске и од звездане светлости што нас чини бољима у овом столећу највећих вулкана хуманизма, на тим раскршћима правде, самопрегора и хероизма. Има неко добро чудо на више од пола Земљине кугле, међу народима што тек сазнају да су народ, међу људима што тек добијају право на звање човека. У тим и таквим ратничким и победничким временима, радничким, градитељским, маштовитим и сањарским, постоји и једна самоуправна, социјалистичка, слободарска земља, мрко-зелени цртеж на географској карти, али румено разливена преко свих мора и континената.

То је наша Југославија, онаква какву смо је начинили сопственим рукама, из пепела и згаришта, из крви својих очева и старије браће, Југославија као част и понос, али као узор многима, Југославија као путоказ у сутрашњицу, али и као једно драгоцено и огромно данас којим смо лице историје оплеменили за црту истине, мушкости и сопственог става.

Све то заједно, гледано као збивање, а онда у свему томе наш живот, наша деца, ми на радном месту, ми у обичним тренуцима некаквих малих радовања, ми сигурни, ми збринути, ми насмејани, ми стваралоци и чувари доброг, ми одлучни, ми далековиди, ми упорни и све мудрији ми — уметници живљења . . .

Како све то уткати у једну реч, праву реч, довољно малецку да јој се ништа не може одузети а ипак толико велику да јој се ништа не може додати.

Нисмо ли, после толико хиљада година трагања међу људима — ипак успели да је откријемо, не само као име једног човека, него свих нас не само као биографију једне личности, него биографију овога века?

Ми је сад имамо. И чувамо је у својим срцима, у својим очима, на заставама, у својим надањима, снази, на својим длановима огрубелим од рада и на уснама омекшалим од осмеха.

Ми имамо ту реч. Два обична слога, толико мала да могу да стану у свачију зеницу, а ипак толико велика да у њих стаје и прошлост и садашњост и будућност.

Та реч значи све. Та реч је ТИТО

Мирослав Антић
(Дневник 25. мај 1977. год.)

ИНОСТРАНИ И НАШИ ДРЖАВНИЦИ, ПОЛИТИЧАРИ, КЊИЖЕВНИЦИ, НОВИНАРИ, РАДНИЦИ И УЧЕНИЦИ О ТИТУ И ЊЕГОВОМ ДЕЛУ

О Титу — револуционару који је већ више од четири деценије на челу СКЈ, легендарном војсковођи ослободилачке борбе против фашизма, човеку под чијим су руководством радничка класа, народи и народности Југославије преобразили лик своје земље и успоставили односе социјалистичког самоуправљања и истинске националне равноправности о неимару политике несврставања — многи људи у свету и код нас говорили су и писали у разним приликама. Ово су детаљи из богате антологије мишљења страних и наших државника, политичара, књижевника и новинара о Титу и његовом делу.

Титово име давно је прешло границе наше земље и постало својина свих оних којима је мир егзистенцијална потреба, који устају у одбрану свог националног бића и постојања, независности, изградње равноправне заједнице народа, ослобођења од свих облика израбљивања, отклањања силе у односима међу државама и народима. Име Тита постало је симбол борца, у рату и миру, израз хуманистичке визије једног новог света.

ЕДВАРД КАРДЕЉ

Социјалистичка револуција је и наше рађање и наша величина. Зато и сваки наш човек, био он радник, сељак или интелектуалац, омладинац или борац, ма које националности, комуниста или ван партијац, увек налази и себе у њој и имену Тита. У томе је наша прошлост, наша садашњост и наша будућност. Народи и народности Југославије и Тито срасли су навек у једно велико стваралачко јединство, које се ничим не може разорити. Тито — то смо сви ми и ово што јесте, наше социјалистичко самоуправљање, наша политичка несврстаност, неразрушиво братство и јединство наших народа и народности и наш Савез комуниста. Управо у томе лежи и основно јамство наше велике будућности.

СТАНЕ ДОЛАНЦ

За нас председник Тито представља ону вољу за напредак и независност од које младе, слободољубиве нације толико очекују да би осигурале своју егзистенцију и достојанство и да би снажно допринеле међусобној равнотежи и основним условима за мир међу људима. Тито је борац који је читав свој живот посветио тријумфу слободе и достојанства.

ХАБИБ БУРГИБА, председник Туниса

Када један човек толико учини у животу за своју Партију, класу, народ, за своју земљу, за мир и прогрес у свету, колико је учинио и данас чини Тито, онда сваки покушај да се о њему нешто каже застане пред горостасом и његовим делом, дуго тражећи речи које би могле бити праве.

Др ТИХОМИР ВЛАШКАЛИЋ, председник ЦКСК Србије

Тешко ме је погодила вест да друг Тито више није међу нама. Он је био велики човек коме дугујемо све ово што данас имамо и на шта смо поносни. Зато ћемо наставити путем који нам је он показао. Тако ћемо се најбоље одужити нашем Титу.

СОФИКА ЂУРИЋ, радница ГИРО „Сава Мунћан"

Тито — Тито је човечни див који је уткао братство и јединство у ћилиме наше историје. Његово племенито срце куцало је за срећу свих људи света. Наша срца откуцавају: Југославија ће увек бити оваква каква је данас.

СЛАВИЦА РАЈИЋ, ученица, Бела Црква

Да не останемо оно, што смо вековима били: храна за туђинска топовска ждријела, да се једампут заувијек ослободимо опанака ткалачког стана и разноврсних предрасуда повезани за то наше заостало, биједно патријахално стање, да се организујемо као народ на начин Лењински, тј. социјалистички, да повучемо коначно народне границе на Јадрану, на Алпима, на Дунаву и Вардару, да постанемо људи, који су се ослободили туђег новца и туђинских уплива — то је било идеалом свих наших напредних покољења, а мудрије политичке формације од Титове, за ријешење свих ових проблема, није код нас изумио још нитко.

МИРОСЛАВ КРЛЕЖА, књижевник

У време борбе, кад је бранио територију своје отаџбине против страног нападача, Титов утицај на његове људе дефинисао је један поета — партизан — врло једноставним стихом: „Тито иде на челу колоне". Мислим да у садашњој новој епохи, која није епоха рата и уништавања већ мира, председник Тито поново иде на челу колоне.

ПАЗ ЕСТЕНСОРО, председник Боливије

Тито је човек великог карактера. Врло је мудар, велики војник и политички лидер. Од својих најмлађих дана па до времена када је постао шеф државе, он се морао борити против тешкоћа које би смрвиле сваког другог човека, али он је тријумфовао. Тито је заиста велики човек.

МОНТГОМЕРИ, фелдмаршал

Целокупно стваралаштво друга Тита прожето је етиком чији је најпунији израз брига о човеку и дубоки хуманизам. И у рату када је најтеже, друг Тито је испољавао свој револуционарни став хуманисте, водећи највећу бригу о борцима, а надасве о рањеницима. Титова брига о човеку уграђена је у моралне норме и обичаје нашег социјалистичког самоуправног друштва и наших оружаних снага.

МИРКО ЈОВАНОВИЋ, генерал-пуковник

За нас је необично задовољство што нам се указала прилика да пружимо гостопримство Титу — ветерану и лидеру у борби против фашистичког агресора за време другог светског рата, оснивачу Социјалистичке Федеративне Југославије, угледном државнику и једном од иницијатора покрета несврставања...

Председник Мао Це Тунг је..... похвално говорио о председнику Титу, да је он чврст као гвожђе и да се не плаши притиска.

ХУА КУО ФЕНГ, председник ЦК Кинеске Комунистичке партије.

Војник и револуционар Тито може се данас осврнути на једну биографију која је, као ни једна друга у овом столећу, достојна да је сјајем и легендом преузму књиге историје.

А. РАЗУМОВСКИ, новинар

ТРОСТРУКИ ХЕРОЈ

У историји људског рода досад посигурно, а и у далекој будућности тешко да ће бити, личности која је у свом животу, за своје дело још док оно траје, добила толико високих признања људи и људских заједница, какав је случај са председником Титом.

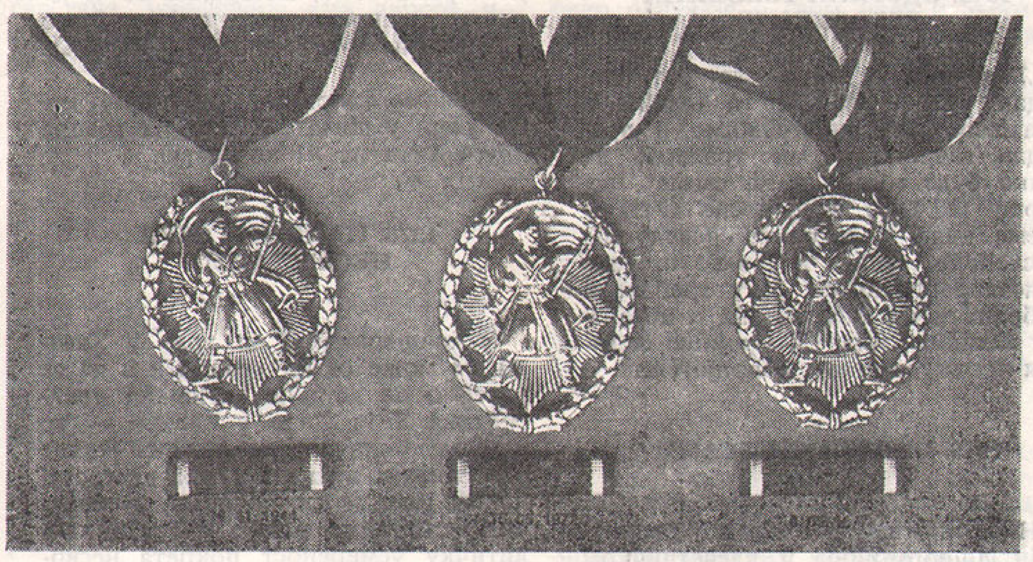

Пребогата збирка ордена, медаља и високих страних признања која је председник Тито добио из преко 40 земаља Европе, Азије, Африке, Америке употпуњена је и свим највишим одликовањима наше земље, као израз признања народа и народности Југославије за Титове изузетне ратне, револуционарне и државничке заслуге.

Посебно место, међу овим високим признањима, заузимају три ОРДЕНА НАРОДНОГ ХЕРОЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ.

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Главни и одговорни уредник Озрен Ђурђев **Издавачки саget:** Зоран Павлов (председник), Божидар Шијачки, Жива Паликућа, Милан Милићевић, Милорад, Радомир, Душан Станковић, Владимир Кастељанов, Слободан Стан, Алојз Хлавачек, Слободан Штрбац, Јован Петров, Драгиша Алексић, Александар Ранц, Озрен Ђурђев и Мирољуб Бура. **Редакцијски колегијум:** Стојче Соколовић, Владимир Бранков, Мирјана Пешић и Радмила Гава. **Стални сарадници:** Светолик Суботић, Татијана Тимотијевић, Антон Шованец, Ђорђе Перчинов, Тодор Момчилов и Новинарска секција Школског центра. **Коректор:** Нада Здравковић. **Уредник фотографије:** Стеван Палинкаш. **Технички сарадници:** Мирољуб Бура, Здравко Ђајић и Радомир Јовић. **Метер:** Мирко Доловац. **Штампа:** Графичко предузеће „Сава Мунћан". Рукописи и фотографије се не враћају. **Адреса листа:** Бела Црква Трг Маршала Тита 2. Тел.: 851-065. **Жиро рачун 60810-678-2190. Претплата полугодишња:** за нашу земљу 37 динара, за иностранство 60 динара, **годишња:** за нашу земљу 74 динара, за иностранство 120 динара.